

overfor mig" — det er det ærede Medlem  
 — „og mine Kammerater" — hans Kamme-  
 rater — „har været alt Andet end ros-  
 værdigt, efter min" — det er hans — „Opfat-  
 telse". Vi skulle jo dog ikke sidde her og give eller  
 ikke give Pension efter de ærede Medlemmers  
 og deres Kammeraters Skjøn, oven, hvorvidt  
 en Mand's Adfærd, imod dem har været „ros-  
 værdig" eller ikke; den Slags Poster falde  
 ganske udenfor vort Omraade, vi have med  
 ganske andre Faktorer at gjøre her: — Jeg  
 har haft Leilighed, til at gennemløse nogle  
 af de Aktstykker, paa hvilke Udvalget har støt-  
 tet sin Betænkning, og siden dette Spørgs-  
 maal nu er kommet i den Form, det har an-  
 taget, vil jeg ikke tilbageholde den Udtalelse,  
 at paa mig have disse Aktstykker gjort et for  
 Dr. Møller meget ufordelagtigt Indtryk. Det  
 jeg fortrinsvis anser for urigtigt af denne  
 Mand, er, at han ved det første af Forhørerne  
 i Retsretten har afgivet en Forklaring, som  
 han i et følgende Møde maa tilstaa er urig-  
 tig, at han, altsaa, da han blev krævet til An-  
 svar for sin urigtige Adfærd, har talt Usand-  
 hed. Min Opfattelse af dette Forhørd, er af  
 den Bessaffenhed, at hvis Udvalget havde stil-  
 let Forslag om at negte denne Mand Pen-  
 sion, vilde jeg have stemt derfor. Jeg nævner  
 dette, for at min Stilling til denne Sag kan  
 være klar, og for at jeg ikke igjen skal mis-  
 tænkelig gjøres, som om jeg her talte for at  
 skaffe en Mand Pension. Jeg tror, at min  
 Erklæring er tydelig nok, at dersom der var  
 kommet Indstilling om helt at negte Pension,  
 vilde jeg have stemt for denne Indstilling,  
 hvorimod jeg har anset det for aldeles uvær-  
 digt for en bevilgende Forsamling at knibe  
 50 Rd. paa Pensionens Størrelse. For mig  
 er det et Principspørgsmaal: Enten tilkommer  
 der denne Mand Pension, eller den tilkommer  
 ham ikke; men bør han have Pension, saa bør  
 han have den, som Regjeringen har bragt i  
 Forslag, den er sandelig ikke for stor, og det  
 er et værdigt Prutteri at knibe 50 Rd. af,  
 naar man indrømmer Principet, hvorimod det  
 er noget ganske Andet, naar man principmæs-  
 sig siger helt Nei. Men hvorledes man end  
 har opfattet denne Mand's Stilling i de Sa-  
 ger, der tidligere laa for, kan jeg ikke anse

det for Andet. End, ethvert ærefjært Medlems  
 Pligt at tage ham i Forsvar imod de Sigtel-  
 ser og Bemyndninger, der siden ere udfæstede  
 imod ham paa en saa uforsvarlig Maade.  
 Det ærede Medlem for Sørløbing (Chr. Pe-  
 dersen), omtalte, at Dr. Møller ikke havde la-  
 det høre fra sig, siden den Behandling.  
 Den høitærede Krigsminister har allerede svå-  
 ret derpaa, idet han har mindet om, at denne  
 Debat spregik i Fredags, og at idag er det  
 Tirsdag, at Manden lever udenfor Kjøbenhavn,  
 og at han umulig har kunnet indlade sig paa  
 noget Skridt, for den officielle Tidende fore-  
 læn. Men jeg er idag bleven modtager i  
 denne Sal, med den Tidende, at Dr. Møller  
 agter at gjøre Skridt, og at han allerede har  
 hembyrdiget Noget til at optræde paa hans  
 Vegne. Jeg haaber, at dette maa være sandt,  
 at han vil komme til Folkethinget, og forlange  
 den Ret, som vi ikke kunne negte ham. Ret-  
 ten til at drage de Medlemmer til Regnskab,  
 der have talt om ham paa den Maade, de  
 have gjort. Da vil det ærede Medlem for  
 Maribo Amts 3die Valgkreds, (Chr. Pedersen)  
 kunne se, at Manden anser sig for at være  
 uhjellig behandlet, og de øvrige Medlemmer,  
 som have bestyldt Dr. Møller, vilde for  
 Retten faa Leilighed til at godgjøre noget af  
 det, de med saa stor Freidighed her i Sa-  
 len have utalt. Den Grundsætning, hvorfra  
 ærede Medlemmer ere gaaede ud her, naar de  
 tale for Dagsarbeiden, er den, at indtil en  
 Mand bevises at være uskyldig, skal han anses  
 for at være skyldig. Men det er ikke Rets-  
 grundsætningen i vort Fædreland. Grundsæt-  
 ningen er her, at indtil en Mand bevises at  
 være skyldig, skal han anses for at være  
 uskyldig. Saalænge der ikke er fremkommet  
 Andet imod denne Mand, end de løse og  
 uvederhæftige Bemyndninger, som ligge for  
 Tidenden, bør han staa som uskyldig, og vi  
 kunne ikke være befjendte at tage Hensyn til  
 den Art Bemyndinger. Dersom det ærede  
 Medlem for Vendsyssel (S. Pedersen) og det  
 ærede Medlem for Ringkjøbing Amts 5te  
 Valgkreds (Glausager), nærede den Anskuelse  
 om Dr. Møller, at han var værdig til  
 Pensionen, saa var der en meget simpel og  
 klar Vej for dem at gaa, nemlig at henvende